

siden kunne se, om ikke alle Parter let kunne blive enige om, at en ny Skat vil være nødvendig i det ene Sogn.

Berg: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg vil gjøre, navnlig til Slutningen af den ærede sidste Taler's Bemærkninger. Det ærede Medlem opfordrer Indenrigsministeren til at begaa en soleklar Uretfærdighed, som det synes at være, mod den Afdeling af Taarnby Kommune, som Sundbyerne udgjør. Den ærede Taler siger: foretag Afstillelsen; den ene Del af det Afstillede kan ikke bestaa efter den nugældende Lov og efter Afstillelsen kan den overhovedet ikke bestaa som Kommune, altsaa bliver Lovgivningen nødt til at træffe andre Foranstaltninger og paalægge Beboerne en særegen Skat, selv om den ikke tror, at de kunne bære den. Hvilken Tankegang! Hvilken besynderlig Tankegang! Jeg har aldrig hørt en lignende Tankegang om saadanne Forhold udtalt her i Folkethinget. Naturligvis ere vi vante dertil paa større Omraader, der eksisterer denne Tankegang jo fuldt ud, men i saadanne Forhold har jeg aldrig hørt den før. At denne Paragraf, selv om den var anvendelig, virkelig skulde kunne berettigede Indenrigsministeren til et saadant Skridt som det, den ærede Taler opfordrede ham til, uden at han derved begaar et Myndighedsmisbrug, er mig fuldstændig umuligt at forstaa. Der staar i Landkommunallovens § 1: „Skulde i enkelte Tilfælde Flertallet af Vælgerne i eet af de under et fælles Sogne-raad hørende Sogne ønske at adskille disse Sognes Kommunalvæsen, kan Amdtsraadet med Indenrigsministerens Samtykke tilstaa saadan Afstillelse, naar særegne Omstændigheder tale derfor“. Naar Lovgivningsmagten har givet det indenrigsministerielle Embede dette Hverv, har man forudsat, at det blev brugt i Forstaaelse med, hvad almindelig Retfærdighed og Billighed kræver, det er jo en almindelig Forudætning for en Bemyndigelse til Rigets højeste Embedsmænd i disse Forhold. Nu opfordrer det ærede Amdtsraadsmedlem, — om Yorladselse, den ærede Folkethingmand fra Sogby til at foretage en saadan Afstillelse, uagtet den ene Kommune, som man ved Brug af sin embedsmandsmæssige Myndighed vil oprette, efter den nugældende Lovgivning ikke kan bestaa som Kommune, men maa gaa under. Jeg tror, at blot denne Udtalelse er af en saadan Karakter, at den stærkt maa opfordre Udvalget til endnu at have et Øie paa hver Finger og ikke være altsom skaanksom mod den store Kommune, Kjøbenhavns Kommune, med Hensyn til at yde Hjælp der; thi det tror

jeg er langt mere retfærdigt, om man bad den Store om at hjælpe den Lille, end om man vilde sige: Dan den lille Kommune, den kan ikke bestaa. Spørgsmaalet, om Kirkeministeren kan lave flere Sogne, som saa gaa ind under § 1, skal jeg ikke komme dybere ind paa. Jeg nærer ikke Tvivl om, at den ærede Minister, som har forelagt Sagen, mener, hvad han har foreslaaet, men jeg ønsker, at Spørgsmaalet maa blive nærmere forhandlet og især, hvis man vil misbruge Loven paa den Maade, at der først ved kirkeministeriel Beslutning og ved Hjælp af Rigsdagens Bevilling til Oprettelsen af en lille Hjælpekirke oprettes et Kirkesogn, der saa benyttes til at dele Kommunen faaledes, at den ene Kommune, man laver, absolut maa gaa under som Kommune. Det er jo det ærede Medlems Tankegang, og det gjør det saa meget mere nødvendigt nøie at overveie dette Retspørgsmaal. Andet skal jeg ikke sige til det ærede Medlem. Jeg er ikke saa heldig at kunne følge den høie Tankegang, der har bragt det ærede Medlem til at fremsætte sine Bemærkninger om den Kommune, som ikke kan bestaa, men som man er nødt til at tage sig af, naar man først har slaet haardt til og benyttet sin Myndighed paa en Maade, som er et Misbrug af Myndigheden.

Indenrigsministeren (Singerslev):

De to ærede Medlemmer, der først havde Ordet, det ærede Medlem for Sørs Amts 1ste Valgkreds (Lauridsen) og Standerborg Amt 1ste Valgkreds (Bajer) nydedes egentlig med at slaa fast, at der var en meget stærk Trang til dette Lovforslag og en stærk gjenfærdig Agitation for dets Gennemførelse. Et hurtigt Svar ønskedes, hvis man da kan give et hurtigt Svar, hvad maaste ikke vil være let. Jeg kan, hvad det Første angaar, bekræfte, hvad de ærede Medlemmer have jagt, hvis en saadan Bekræftelse skulde ønskes. Det er ogsaa mig bekjendt, at Videnskaberne have været i maaste ikke saa ringe Bevægelse angaaende dette Spørgsmaal. Forvrigt har der jo ikke været megen Tale om Sagens Realitet, saa den er der ingen Anledning for mig til at gaa ind paa, og jeg skal kun tillade mig at gjøre et Par Bemærkninger særlig i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Veile Amt 2den Valgkreds (Berg) har udtalt. Efter Slutningen af Kommunallovens § 1, som det ærede Medlem nylig oplæste, saa at jeg kan dispensere mig fra dens Oplæsning, er der ikke Tvivl om, at naar Flertallet af Vælgerne i et Sogn ønsker Afstillelse, kan Amdtsraadet med Indenrigsministeriets Samtykke